

Отже, державний фінансовий контроль – це вид фінансового контролю, спрямованого на забезпечення інтересів держави з метою контролю за рухом державних коштів і майна та з метою управління ними.

Розроблення сучасної теорії і методології державного фінансового контролю, який буде відповідати реаліям сучасного життя та забезпечуватиме ефективне функціонування можливе лише за умов створення єдиної класифікації видів фінансового контролю.

Для досягнення поставленої мети потрібно розробити та прийняти єдиний законодавчий акт у сфері державного фінансового контролю в Україні, який стане правовою основою для формування цілісної системи державного фінансового контролю в Україні.

Бібліографічні посилання:

1. Гребень С. Є. Види, форми та методи державного фінансового контролю: сутність та принципові відмінності. Інвестиції: практика та досвід. № 22/2017. С. 103-108.
2. Лімська декларація керівних принципів контролю: Міжнародний документ від 01 січня 1977 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/604_001
3. Савченко Л.А. Правові проблеми фінансового контролю в Україні: дис. ...д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Савченко Леся Анатоліївна. Ірпінь, 2002.
4. Стефанік І.Б., Рубан Н.І. Державний фінансовий контроль: ревізія та аудит. К.: НВП «АВТ», 2004. 424 с.
5. Стефанюк І. Державний фінансовий контроль: класифікаційні характеристики. Вісник КНТЕУ. №4/2011. С. 42-51.

Гудим Інга Володимирівна,
викладач кафедри загальноправових
дисциплін юридичного факультету,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІНАНСОВО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СИСТЕМІ
ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ**

Юридична відповідальність завжди залишалася предметом наукових досліджень і хіба що не єдиною умовою існування законності в державі. Безперечно, важливу роль відіграє відповідальність не тільки у економічному житті суспільства, а і у політичній, соціальній сфері існування громадян. Цілком очевидно, що функціонування держави залежить від податків, які в свою чергу забезпечують ефективну діяльність кожної держави.

Сьогодні, коли законодавство України знаходиться в стадії розвитку та вдосконалення, велике значення набувають дослідження з правових питань. Розгляд питань, пов'язаних із правовою природою юридичної відповідальності за вчинення податкових правопорушень, має велике практичне та теоретичне значення [1]. Актуальність даної проблематики полягає в тому, що через навантаженість податкових платежів у державі вимагають чіткого законодавчого регулювання, а визначення правової природи фінансово-правової відповідальності тягне за собою правильне застосування до правопорушника фінансових санкцій.

Багатьма вченими приділялася увага питанням фінансово-правової відповідальності, серед яких: Л.К. Воронова, М.В. Карасьова, Р.О. Гаврилюк, М.П. Кучерявенко, О.П. Орлюк, Н.Ю. Пришва, Л.А. Савченко, Л.В. Тернова та ін.

Сьогодні ж, у значної кількості вчених склалося різне розуміння у виявленні сутності фінансово-правової відповідальності не кажучи вже про питання поділу юридичної відповідальності на окремі види, де досить дискусійним залишається питання відношення фінансово-правової відповідальності як галузевої відповідальності до системи юридичної відповідальності.

Із прийняттям Податкового кодексу України фінансово-правова відповідальність посіла місце окремого виду юридичної відповідальності з питань оподаткування, де п.111.1 ст.111 встановлює, що за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, застосовуються такі види юридичної відповідальності: фінансова, адміністративна, кримінальна.

Пріоритетність фіскальної функції фінансів обумовила особливу увагу законодавця до розвитку податкового законодавства. У порівнянні з іншими підгалузями та інститутами фінансового права відносини відповідальності за порушення податкового законодавства найбільш детально регламентовані на законодавчому рівні. Тому не випадково саме Податковий кодекс України вперше визначив фінансову відповідальність як окремий вид юридичної відповідальності та врегулював механізм її застосування за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби і митні органи (контролюючі органи). Зі змісту ст. 111 Податкового кодексу України можна зробити висновок, що фінансова відповідальність також як кримінальна та адміністративна відповідальність не обмежуються лише випадками порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а має більш широкий об'єкт охорони, визначення якого виходить за межі регулювання Податкового кодексу [2].

Серед правопорушень фінансового характеру можна виділити: податкові, бюджетні, правопорушення у сфері готівкового обороту, правопорушення у сфері валютного регулювання.

Бюджетним кодексом України прямо не використовує термін «бюджетне правопорушення» а тому, у ст. 121 Кодексу передбачено відповідальність за «порушення бюджетного законодавства», де згідно ст. 116 Бюджетного кодексу України під порушенням бюджетного законодавства розуміється порушення учасником бюджетного процесу встановлених цим Кодексом та іншим бюджетним законодавством норм, щодо складання, розгляду, затвердження, внесення змін, виконання бюджету та звітування про його виконання. У зв'язку з цим на увагу заслуговує зміст ст. 117 Кодексу, у якій вперше визначена система заходів впливу за порушення бюджетного законодавства [3].

Аналізуючи загальні умови настання фінансово-правової відповідальності, можна дійти висновку, що процесуальна форма застосування фінансових санкцій, складу суб'єктивної сторони правопорушення та визначення форм вини у сфері податкового законодавства залишають відкритим питання про віднесення фінансової відповідальності до відносно окремого виду юридичної відповідальності.

Бібліографічні посилання:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року №2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. №13–17. Ст. 112.
2. Бюджетний кодекс України від 8 лип. 2010 р. № 2456-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. №50–51. Ст. 572.
3. Бюджетний кодекс України від 8 лип. 2010 р. № 2456-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. №50–51. Ст. 572.
4. Головань Т.Г. Актуальні питання фінансово-правової відповідальності платників податків. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету*. 2016. №23.
5. Очкуренко С.В. Фінансово-правова відповідальність: проблеми теорії та застосування норм права. *Часопис Академії адвокатури України*. 2012. №3. С. 4.

Карпенко Роман Валерійович,
викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

ПРАВОВИЙ СТАТУС ОРГАНУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ У ЛИТОВСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ ТА УКРАЇНІ

У більшості країн Європейського Союзу функціонування єдиного органу для здійснення регулювання таких ринків природних монополій, як ринок електричної енергії, природного газу, теплової енергії, централізованого теплопостачання, водопостачання та водовідведення, транспорту, зв'язку тощо є досить поширеною практикою. Тому виникає необхідність дослідження правового статусу органів державного регулювання в тих країнах Європейського Союзу, де ці органи мають